

UNION SPORTIVE «SOKOL»

162, BOULEVARD MOHAMMED V. - CASABLANCA
RESTAURANT «SLAVIA»

PUBLICATION NON PÉRIODIQUE

ROČNÍK: 3 číslo: 7/5-63

NEPRAVIDELNĚ VYDÁVÁ

T. J. SOKOL - CASABLANCA

VOLNOST . ROVNOST . BRATRSTVÍ

Číslo: 100000
ROČNÍK:
NEKRAVIDELNĚ VYDÁVÁ
T. J. SOKOL - CASABLANCA

UNION SPORTIVE «SOKOL»
162, BOULEVARD MOHAMMED V. - CASABLANCA
RESTAURANT «SLAVIA»
PUBLICATION NON PÉRIODIQUE

VŠE Z PLASTIKU
PRO DOMÁCNOST I PRŮMYSL
J. V. PEROUTKA
30, RUE DE LAFAYETTE - CASABLANCA

Jste-li v Rabatu, zajděte si ke krajanu
O. ČERMÁKOVÍ
Pâtisserie „AU SOLEIL”
Marché Municipal

Šaty dělají člověka
NEHERA
dělá šaty

MUDr. DEBOUTÉ - LUSKOVÁ
ČESKÁ ZUBNÍ LÉKAŘKA
Diplomována na Universitě v Praze
- Zvláštní cena pro Čechoslováky -
161. Boulevard de Lorraine - CASABLANCA

Koláče, buchty a veškeré cukroví
- PRAGA - **F. Hájek**
160, Boul. Mohammed V. - Casablanca

Dobře se najíte a pobavíte
v restauraci br. **POSPÍŠILA**
« **SLAVIA** »

162. Boulevard Mohammed V. - CASABLANCA

PÁNSKÁ, DÁMSKÁ A DĚTSKÁ OBUV
WEDA Sleva pro čs. uprchlíky
10 až 20 procent
68, RUE DE L'HORLOGE - CASABLANCA

PÁNSKÁ - DÁMSKÁ **VETVA**
A DĚTSKÁ KONFEKCE
35, Avenue Général Drude - Casablanca

KNIHKUPECTVÍ . PAPIRNÍCTVÍ . TISKÁRNA
PRVNÍ ČESKY OBCHOD TOHOTO DRUHU V MAROKU OD ROKU 1926

TRUSKA FRANÇOIS

57, RUE DE LA DROME - CASABLANCA - TÉLÉPHONE: 269-65

V R A H O V É .

Dne 4. listopadu 1956 ve 4,30 hod. ráno sovětské armády zahájily bojové akce proti Maďarské republice. Tím se končí údobí domněnek a dohadů, tím se končí údobí nadějí vzplanuvších v milionech srdcí po celém světě, tím se také končí údobí nestoudného pokrytectví a lži. Sovětská hydra strhla sama sobě masku a pod ní se objevila vztečená tvář krvelačného kata, šílícího po krvi. Po smutně proslulém japonském způsobu, zatím co zasedaly společně sovětské a maďarské vládní delegace, jednající o odchodu sovětských vojsk z Maďarska, sovětské armády v nepřehledných zastupech proudily do Maďarska a zaujímaly všechna strategická postavení okolo měst a vesnic pod rouškou z bezpečení komunikačních spojů pro odsun Rudé armády.. A ve chvíli, kdy Moskva ohlašovala svůj souhlas s revisí Varšavského paktu a s odchodem svých armád ze satelitních států, v téže chvíli se sovětské hordy vyřítily proti maďarskému lidu po celé zemi, a nastalo vraždění. Maďarský lid, který se tehdy probouzel z neklidného spánku, jistě nechtěl věřit, že to jsou poslední červánky svobodného státu, maďarský prostý člověk nepochopil ani, když se rozlétly dveře jeho bytu a v nich se objevil surový, krvelačný, sovětský VRAH.

Vy, kdož jste věřili, že je možné vymaniti se ze sovětského jha a žítí svobodně vedle komunistické saně, ejhle, odpověděli vám, VRAHOVÉ.

Vy, kdož jste věřili, že komunismus je politický systém, dovolující svobodné vyjádření myšlenek, svobodu předsvědčení a náboženství, svobodu pohybu, krátce SVOBODU jedinou, pravdivou a nedělitelnou, ejhle, směji se vám do tváře VRAHOVÉ.

Vy, kdož jste věřili, že je možné vyjednávat s komunismem, že je možné s ním uzavírat salouvy, které budou oběma stranami respektovány, krátka že je možné s ním paktovat, ejhle, i na vás už čekají sovětští VRAHOVÉ.

Dnes po celém Maďarsku teče krev potokem. Zběsilému řádění komunistických hord nezabrání ani protesty výtečníků jako Tito nebo Gomulka, nebo Nehru, ani pěkně stylisovaná resoluce Spojených národů. Vrah, jenž zabíjí, nezna jiného zákona než zákon síly. Řádění sovětských katů nezabrání nic jiného, než rozhořčený výkřik SVOBODNÉHO LIDSTVA CELÉ ZEMĚKOULE, VÝKŘIK, JENŽ HÝBAL VŠEMI VELKÝMI SVĚTOVÝMI REVOLUCEMI:

DO ZBRANĚ ! DO ZBRANĚ, OBČANÉ, neboť proti vám stojí VRAZI !

Roman Hub

Le Troquer, předseda franc. Národního Shromáždění pravil dne 7.t.m. na adresu fr. komunistických poslanců: "Kdo z vás by se odvažil říci, že s Káhirou bylo jednáno tak, jako s Budapeští? Jest pouze jedno přirovnání mezi těmito dvěma zeměmi, či spíše Maďarském a Suezem a sice, že jak Židé tak i Maďaři bojovali proti stejným tankům a puškám. Nechapete, že v Maďarsku a jinde jsou lidé, kteří dají přednost zemřítí ve stoje, než žítí na kolenou?"

17. listopadu

Řdyž jsem tenkrát 17. listopadu 1939 stál s tisíci kolegy v rušinské jízdnárně, tu každý z nás v tom hrobovém, mlčením, vynuceném namířenými hlavními puškami a kulomety, prožíval ve svém nitru tři pocity: předně snahu po využitování s dosavadním životem, dále pocit nesmírného údivu a posléze ~~xxx~~ ~~xxx~~ neuvěřitelné, silné a strašlivé odhodlání do budoucnosti.

Rekapitulace dosavadního života, to byl první pocit. Ten mladý život - ~~co~~ co jsem z něj měl, tak se ptal každý sám sebe tváří v tvář příštím vteřinám, jež každá mohla přinést smrt. Kolik jsem toho udělal, co po mně zbude, jestliže.... A ti moji.... Mysleli jsme na Wolkra a Opletala. Jak mladí zemřeli. Pocity lítosti, hořkosti, studený pocit nejistoty, ba strachu. Vlhké ruce a zsilalé tváře, studená špička nosu, to je vždycky tak, když ti strach hlodá v útrokách. Za to není třeba se stydět, spíše je třeba se stydět za Kainy a patolízaly se shrbeným hřbetem. Občas, když ti sveřepí katové byli trochu dále, tak jsme se podívali navzájem ukradem do ~~okočí~~ očí. Ten nekonečný údiv, to naprosté nechápání. Jak je to ~~vše~~ vše možné, jak je to možné ve XX století? Jak je možné to bezpráví, to násilí, ta strašlivá bezuzdná surovost? Jak je možné, aby se člověk snížil vůči člověku pod zvířecí úroveň? Což není moc na světě, která by zabránila tomu šílenému amoku, která by se postarala o jistotu a bezpečnost a spravedlivý právní řád?

Což jsi nás i Ty, Bože opustil?

A to odhodlání? Přes veškerou hrůzu, přes fyzické a duševní utrpení, přes nejistotu příštích okamžiků jedna myšlenka rostla v těch bijících srdcích, jedna myšlenka nesmírně silná, neznající přívážek: NIKDY, NIKDY NEUSTANU V BOJI AŽ DO KONEČNÉHO ~~UCPOVÁNÍ~~ UCPOVÁNÍ, NEBOŤ ZA TO, VRAHU BUDĚŠ TRPĚT, BUDEŠ JEDNOU SKADAT ÚCTY. To bylo synu, už dávno. Cože, 17 let už je tomu? Tak se mi zdá, že ten Opletal zemřel teprve teď. Že padl ~~včera~~ včera na budapeštských barikádách v boji o svobodu svého lidu, spolu s kamarády, s kamarády včerejška, se Zdenkem, Honzou, Václavem, s Jirkou.... Tak se mi zdá, že padl teprve včera někde na pokraji tokajjské puszty, spolu s kamarády dneška, spolu s Tiborem, Bélou, s Jánosem a Karolem. Sestárli jsme o 17 let. Bomby, mrtvolky a krev nás naučily zvyknouti si na strach a už neztrácíme čas jakýmiisi rekapitulacemi.

Ale zůstala otázka, stejná jako včera, nesmírný údiv, to úžasné nepochopení: JAK JE TO MOŽNÉ? COŽ SE LIDSTVO VRACÍ DUŠEVNĚ NA PŘEHISTORICKOU ÚROVŇ?

JAK JE TO MOŽNÉ? --- Tož si synu pamatuj: Opletal, to není legenda; ani Ruzyn, ani Oranienburg. Ten duch žije a není síly na světě, která by ho dovedla umlčet. Opletal a ty desetitisíce nových hrobů po maďarské rovině, ti všichni neumželi nadarmo. Soud dějin je neuprosný, neujde nikdo, byť by se i schovával za nejmocnější pancéřové armády světa. Jen jedno je důležité: To odhodlání, ta víra. Měly ji ženy a děti v Poznani a v Budapešti, budeš ji mít i Ty. ----- Tak přísahaj synu, ~~prísahaj~~ Prísahaj, že když se budeš večer modlit, denně si položíš otázku: Co jsem dnes udělal pro zničení toho nelidského přízraku? Prísahaj, že nezapomeneš obětí pražských ni budapeštských a až jednou staneme na břehu Dunaje a na skalách u Vyšehradu, přísahaj, že nezapomeneš, že ta cesta zpět byla vystlána mrtvolami.

Br. Roman Hub, mistostarosta TJS

L I S T O P A D 1 9 5 6

0000000000000000

00000000

00000

Co Čech-to Sokol

heslo, ražené zakladateli Sokola, Tyršem a Wügnnerem se potvrdilo již za první světové války, kdy naši legionáři, prochnuti sokolským duchem, tvoříce samostatné útvary, nazývali tyto sokolskými jmény—kóta Nazdar, Jan Čapka atd.

V boji proti nacistické okupaci, byli to Sokolové, kteří utrpěli nenahraditelné ztráty vyvražděním větší části činovníků a kteří přes tuto skutečnost byli první, kteří se pozvedli proti tomuto okupantu.

A byli to opět Sokolové, kteří přes řádění komunistické luzy v Praze při sletu 1948 ukázali všem svoji vůli v boji za svobodu a odpor proti rudé okupaci.

Není sporu o tom, že v brzké době to budou opět Sokolové, kteří první pozvednou prapor boje za svobodu a nastoupí v sevřených řadách k tomuto boji.

Zamysleme se trochu, zda jsme dobře na tento boj a hlavně na obnovení naší činnosti v nově osvobozené vlasti, připraveni. Hnědou a německou okupací prořídly znatelně řady našich osvětových pracovníků a 1945/1948 nemohly dostatečně nahraditi tento citemný úbytek.

Příznějme si, že duch v našich jednotách není tentýž, který vládl v naší vlasti—chybí školení, vychovatelé, styk a v mnohých jednotách klesla činnost na úroveň spolků, tím více, že přijímání členů v exilu nebylo provázáno školením.

Tento závažný nedostatek by nebylo těžko odstraniti. Žije mezi námi mnoho starých sokolů, kteří se však činnosti v jednotách vyhýbají. Jejich důvody jsou ve většině případů malicherné a snadno odstranitelné.

Přáli bychom si, aby tito Sokolové, kteří prošli skutečnou sokolskou školou a a mají, jak se u nás říká, sokolování v malíčku, si uvědomili, že je na čase, aby si uvědomili svoji odpovědnost vůči národu a Sokolu a přišli mezi nás. Jejich pomocí můžeme odstraniti nedostatky a připraviti naše Sokolstvo a národ na těžké úkoly, které je čekají.

Poslední válkou ukazují, že není daleko doba, kdy opět budeme pochodovati v sevřených řadách a za zpěvu našich sokolských pochodů a je na nich, aby heslo CO ČECH TO SOKOL opět plátilo ale aby to byl opravdu SOKOL tak jak má býti.

Všichni musíme připsěti v boji za osvobození naší vlasti, ale my Sokolové máme na víc povinnost přivézt sebou zpět do osvobozené vlasti řadu sokolských pracovníků, kteří bez rozpaků budou moci pokračovati tam, kde Tyrš, Wügnner, Scheiner, Vaníček a jiní, přestali.

Josef V. Peroutka
starosta

SLAVNOSTNÍ MŠ SVATÁ ZA OBĚTI

" MAĎARSKÉHO

PVSTÁNÍ

V neděli dne 12 listopadu 1966 v 10,30 hod. byla sloužena v Casablance v katedrále Sacre-Coeur slavnostní mše svatá, na památku uctění padlých hrdinů v boji za svobodu proti rudým utlačovatelům, přičemž bylo též vzpomínáno výročí Svobodného Polska. Še se zúčastnily osobnosti veřejného života, mezi nimi zvláště jmenujeme francouzského generála Grangera, Delueze, de Sévin, pan Lieger-Belair, jako zastupce fr. vyslanectví, zastupci konzulátu amerického, belgického, italského, norského, švédského a francouzského. Katedrála sotva mohla pojmouti neobyčejnou účast občanstva. Po skončení mše sv. byla hrány a zpívány národní hymny maďarská - polská - a československá.

00000000000000000000

0000000000

Dokonalost charakterů je nám zárukou dobrého vedení našich osudů.

Sokol svou demokratičností, volností slova, veřejností kritiky musí zejména v dnešní situaci býti chráněn a přísně střežen kázní. Doba naší pětileté okupace, doba naší odloučenosti od vlasti, životní podmínky které nás stíhají v cizím prostředí, axistenční boj spojený s obtížemi neznalosti jazyků té země, ve které žijeme, nám nepřidá, abychom mohli říci, že je možno vždy se spolehnouti na pevnost našich nervů, tak, abychom byli vždy naležitě ukázněni. Ani za normálních poměrů, nelze požadovati na jednotlivci aby byl dokonale ukázněn, ale je povinností usilovati stále o udržení této dobrovolné kázně, neboť jako sokolové i jako jednotlivcům je nám dáno privilegium spoluúčasti na tvoření naší budoucnosti, ale i odpovědnost za ně. Vývoj k lepšímu není možný bez účasti záměrného usilování, ovšem to musí mítí svoji důstojnou formu, která vždy odpovídá sokolskému chování. Je na příklad nespřávné ve veřejné místnosti uvolniti uzdu své kázně a dopouštětí se osobních urážek někoho, který si to i zaslouží. Tam není místo k dobrému postupu a není také místa v takovém prostředí a za takových to okolností jednati ani za sebe, ani nevystupovati jako člen sokola, neboť tím by jednotě jenom ublížil.

Tradice vývoje západní civilizace ukazuje potřebu emancipovat jednotlivce z područí kolektiva a uznat celou řadu jeho práv, jak byla kodifikována Chartou lidských práv péčí Spojených národů. Neboť jednotlivec hraje roli tvořivé a vynalézavé jednotky, již je nezbytně třeba k dosažení dalších zdokonalení. Veškerá bohatost již vykonaného díla sokolského programu, vždy se opírala o dobrovolnou kázeň. Nemohlo by na příklad nikdy dojíti k tak krásným sokolským sletům, nebýti této kázně.

Boj za osvobození vlasti vyžaduje od nás nejvyšší napjetí sil a naprostou jednotu. Sokol, jako organizace naprosto nepolitická a nestranická a vlastenecká má všechny předpoklady k tomu, aby nás všechny sjednotil a v boji za osvobození od komunistického otroctví i vedl. Není nic pro naši vlast a naše ideály ztraceno, dokud pracujeme a této myšlenky stále víc a hlouběji pracovati se nezřekneme. V tomto usilí nesmíme nikdy ustati, neboť to je naší nejsvětější národní povinností a z velké části nejučinější sokolská práce pro budoucnost našeho národa a sokolských ideálů, neboť myšlenka sokolská je výrazem národní hrdosti, svobody a pravdomluvnosti, účinného bratrství a čínorodého vlastenectví. K dodržení všech těchto povinností k těmto ideálům je nutné opravdu nanejvýš pevné nervy. Kdyby se nám za celou dobu emigrace nepříhodilo nic jiného, než to, že právě v těchto dnech prožíváme

hrůzu nad vraždami bezbranného lidu v Maďarsku, měli bychom snad jenom pro tento důvod právo ztratiti nervy. To by ovšem byla slabost a chyba. Byl bych rád špatným prorokem, ale jsem si jist, že tato situace nemůže dlouho trvati a kdo z nás může vědět, zda nepotká tento krutý osud i náš národ. Budeme vědět co je naší povinností a učiníme vše, co nám bude možné, jenom nedej Bůh, abychom se dočkali těch okamžiků, kdy daleko vzdálení svých drahých, neměli bychom jít jim na pomoc. Je nutné si to vše uvědomit a duševně se na vše připravit, abychom zůstali svorni, sceleni, ukáznění pro vše, co budeme moci učiniti proti vrahům žen, starců a dětí, proti utlačovatelům všeho práva lidského, proti komunismu, který odhalil svoji masku a dnes je odsuzován celým světem.

Zde Sokol nemůže stát jako celek, kterému se říká organizace nepolitická. Jenom zbabělý a patolízalský jednotlivec žijící mezi námi, stále se snaží oháněti se tím, že stojíme-li proti komunismu, jsme organizací politickou. To je ovšem jeho vymyšlená lež, za kterou jednou trpět on sám ve svém vlastním svědomí, až bude slyšet v radiu při koktailu se svými společníky, že v zemi, kde se narodil, kde má své sestry a bratry, drtí tanky svými koly ženy a děti, kde zabíjejí muže beze zbraní jenom proto, že na nich nic jiného nežádají než lidská práva svobody.

Nacistům a fašistům se nepodařilo zlomit ducha Tyršova bratrství a jeho ideálů, které jsou ideály národními, tím méně se to nepodaří komunistům, ani jejich kolaborantům doma, ani za hranicemi.

Sokolská myšlenka je nejúčinnějším a nejčistším projevem národní duše, její odvážné touhy po svobodě, nezávislosti, síle tělesné, mravní a duchovní. Avšak musí být každému a to zejména dnes jasné, že Sokol je strážcem politického národního uvědomění. V heroickém odporu proti komunismu, věrni zůstaneme. Ptá se někdo co tedy dělat? Přijďte a přiložte ruku k dílu!

Ukažte, že dokonalost charakterů je nám zárukou dobrého vedení našich osudů. Barbarský kumunismus skončí stejně, jako skončil surový naizismus. Nad Tyršovým Domem opět zavlaje vlajka svobody a povel k uspořádání příštího sletu **SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKÉHO SOKOLSTVA.**

Karel FINK

00000

-0-

Sdružení Čechoslováků a TJS v Casablance, uspořádaly v předveč. Nár. Svátku

O S L A V Y 2 8 . Ř Í J N A

XXXXXXXXXXXX v klubovní místnosti "Slavia" XXXXXXXXXXXX

P R O G R A M ,

zahájil místostarosta TJS v Casablance br. Pelnář proslovem, kde připoměl třistaletém poroby, utrpení za nacistické okupace a zdůraznil také, dosavadní utrpení našeho národa za nynějšího komunistického režimu v naší vlasti a ostatních národech, za železnou oponou. Písně, tanečky, recitace našich milovaných dětí jež s nimi nastudovala krajanka Marie Miklíková byly nejkrásnější výplní celého programu. Koncertní mistr "Měst. Divadla v Casablance" zahrál Mr. Cevelses dvě houslová sóla za klavír. doprov. br. Finkam--- Za opravdu procítěně přednesenou báseň jejíž obsah uvádíme v Oběžníku sklídlil bratr Bořek Knobloch zasloužený úspěch.

00000000000000000000

0000000000

SOKOL A OLYMPIJSKÉ HRY.

Před osmdesáti pěti lety vyšlo první číslo měsíčníku "SOKOL" řízeného a vydávaného dr. Miroslavem Tyršem, v němž uveřejnil jako úvodní článek sokolskou programovou úvahu "Náš úkol, směr a cíl". V ní praví: "Veškeré dějiny jak tvorstva vůbec, tak lidstva zvláště, jsou věčný boj o trvání. Jsou podlehlí národové kaysí nejslavnější, jakmile zestárli ve světě stále novém, když vysílení nekráčeli dál a octli se takto v rozporu s duchem věčného ruchu a pokroku. Ji jeden národ, co jich na světě bylo, četný nebo nečetný, nezhybnul ve své jarosti a hodnotě, každý sklesl sešlý, netečný. Národové čím jsou menší, tím větší musí vyvinouti činnost, aby byli a zůstali i při skrovnějším svém počtu platnými a závažnými členy lidstva."

Starověcí Řekové kolem X. století př. Kr. byli narodem malým sice počtem, ale velkým kulturou a hlavně vojenskou silou. Každý občan, ať již to byl horský pastevce, rybář, rolník či měšťan, dbal pečlivě o svoji duchovní a tělesnou výchovu. Takto vychovávaný národ se nemusil bát o svoji bytí a nezávislost a mohl úspěšně bojovat proti tehdy mocným Peršanům, kteří podnikli tři vojenské výpravy na pokoreni hrdých Řeků, leč vždy byli odraženi. Za druhé výpravy Peršana do Řecka v r. 490 př. Kr. sám athénský král Miltiades vedl svůj lid do boje proti velké přesile Peršana, vylodivších se u městečka Marathon. Po skončení bitvy, v níž byli Peršané na hlavu poraženi, prostý pastevce ovcí se dal do běhu, aby co nejdříve zvěstoval tuto radostnou zprávu athénskému obyvatelstvu a tak bez jakékoli přípravy /třénin/u/ uběhl vzdálenost téměř 42 km. Na učení orcho neznáma ho běžce vznikla v moderní době nova lehkooatletická disciplína "běh marathonský". - V roce 776 př. Kr. uspořádali Řekové první olympijské hry. Těchto se mohli zúčastnit pouze muži s čestnou minulostí, nábožensky bezúhonní a fyzicky zdatní. První den olympijských her v antickém Řecku byl věnovan náboženským slavnostem a různým obětním obřadům před oltářem boha Zea. Druhý den počaly vlastní hry běžeckými závody několika kategorií. Třetí den byl zasvěcen pětiboji /běh, hod diskem, skok do dálky, hod oštěpem a zápas/.

Čtvrtý den her byl ve velké oblibě u diváku, neboť na pořadu byly zápasy /obdobne našich řecko-římských/, pěstní boj /box/, a zápasy ve volném stylu.

Pátý den byl dnem mládeže dvou kategorií do čtrnácti let: běžecké závody a zápasy.

Šestý den se konaly koňské dostihy a po jejich skončení, vítězové jednotlivých disciplín byli korunováni vavřínovými věnci.

Moderní olympijské hry jsou obdobou antických, přizpůsobených podmínkám a pokroku ve sportu a lehké i těžké atletice dnešní doby. Olympijský praporec vytyčovaný příslušnostním nastupu všech atletů k přísaze, má na bílém podkladu pět kruhů zavěšených do sebe, barvy modré, žluté, černé, zelené a červené. Pod těmito jest heslo "CITIUS, ALTIUS, FORTIUS", což značí "rychleji, výše, silněji". První den olympijských her moderní doby se začíná zapálením olympijského ohně na stadionu a přehlídkou atletů, po níž následuje přísaha tohoto znění: "Přisaháme, že nastupujeme k olympijským hrám jako čestní soupeři, žádostivi se jich zúčastnit v duchu rytířském pro čest naší vlasti

a slavu sportu." Jména vítězu jednotlivých disciplin jsou vyryta do zdi stadionu, kde hry byly zahájeny. kdysi dostávali vítězové vavřínové věnce, dnes - zlaté medaile.

První olympijské hry moderní doby byly uspořádány v Athénách roku 1896 a potom jednou za čtyři roky v rozličných městech celého světa s výjimkou válečných let 1916, 1940 a 1944. Ženy se zúčastnily poprvé her v Amsterdamu v roce 1928. Těsně před druhou světovou válkou ve třicátém šestém roce byl to Berlín, který hostil atlety celého světa a tehdy poprvé, doufejme, že naposled, byly hry využity pořádejícím národem ku své propagandě a i rozhodování bylo stranické. Vzpomeňme našich sokolských tělocviků, kteří byli viditelně nejlepší a získali pouze jednu zlatou medaili /br. Kudec - kruhy/, ač o jejich superioritě nehrázě; bradlech a koni nebylo pochyby. Londýn byl místem XIV. Olympiady v roce 1948, na kterých Čechoslováci získali čtyři zlaté medaile. Nejlepší vydařené hry byly XV. v Helsinkách před čtyřmi léty. Klobouk dolů před malým finským národem, těžce zdeptaným komunistickými hordami, jež ze sebe vydal vše pro zdar her.

A co nám přinesou XVI. olympijské hry v Melbourne? V druhé polovině října byl slunečními paprsky pomocí lupy zapálen na hoře Olyap oheň. Štafetovým během řeckých běžců byla horící pochoděň donesena do Athén, kde od ní byly zapáleny dva hornické kahaný. Tyto byly letadlem dopraveny do Cairnsu v severní Australii a vzdálenost 2.750 mil bude zdolána australskými atlety. Běžci přinesou pochoděň zapálenou v Cairnsu ohněm z hornických kahanů na bývalý cricketový stadion v Melbourne, narychlo upravený, takže se dá očekávat mnoho technických závad. Vždyť kromě hlavního stadionu, se budou závody konat ještě na jedenácti hřištích, quasi nezpůsobitelných.

XVI. olympijské hry v Melbourne budou z větší části bojem mezi Spojenými Státy a bolševickým Ruskem. Ostatní národy budou více či méně sloužit za stafáž. kdo zvítězí? Budou to yankejší amatéři - studenti, nebo ruští profesionálové?

Vlad. Šafránek

"Vzestup našeho národa si nelze představit bez Sokola, bez sokolské myšlenky. Mluví-li se o posledním pulstoletí dějin národa, nelze nemluvit o Sokolu. Bez Tyrše, bez Fügnera, bez sokoloven, bez sokolské písně, bez nádherných sokolských sletů nelze si představit ani minulých osmdesát let našeho života, ani Pruhu, ani vzhled našich měst a vsí, ale nelze si také představit skutečnou duši národa. Pevnou víru v demokracii, v rovnost národní a občanskou, ve věrnost národa a lidu dávala nám idea sokolská."

Dr. E. Beneš r. 1942 v rozhlasovém projevu z Londýna k 80. výročí založení Sokola.

Bývalý náčelník a jeden ze zakladatelů naší jednoty br. Franta Jonáš, který v červnu odejel do U.S.A. a usadil se v New Yorku, kde je cvičitelem tanečnické T.J.S., oslavil dne 28.X. svoji "padesátku". Do druhé "padesátky" mu přejeme mnoho zdreví a zdaru!

Poprvé v dějinách československé menšiny v Maroku zazněly československé hymny z oficiálních vysílacích stanic. Poprvé se členové československé menšiny sešli v dojetí u svých rádiových přijímačů, neboť poprvé v dějinách marockého rozhlasu československý státní svátek byl veřejně a ~~oficiálně~~ oficiálně oslavován na vlnách rozhlasu této země.

Na návrh br. Romana Huba výborová schůze TJS pověřila delegáty vypracováním programu a provedením všech jednání s příslušnými úřady a br. R. Hubovi a Karlu Finkovi byl uložen úkol schválený program důstojně provést. A tak, díky ochotné spolupráci našich sester a bratří mohli jsme 28. října 1956 v 11 hodin dopoledne slyšet z marockého rozhlasu nesmrtelné tony československé hudby, vyslechnouti projevy o 28. říjnu, dějinách ČSR a přísahu věrnosti vlasti a v nadšení naslouchati kráse české řeči, kterou nám znovu připomely dvě básně, jež tentokrát pronikaly až do hloubi duše. Po fanfárách ze Smetanovy Libuše a ze Smetanovy Vltavy, ujal se slova br. místostarosta Roman Hub, jenž spolu se setrou Sefelinovou a br. Zdenkem Kinzlem vysvětlil posluchačům vznik a význam 28. října. Po krátkém záběhu do dějin, který dokazoval starobylost našich dějin a kultury, naši řečníci se zabývali problémem exulství, jež vždy mělo a má své důvody v neoblomné touze československého lidu po svobodě. Naši řečníci vyzdvihli československý přínos k světové politice, hospodářství a kultuře a znovu připomeli světu nesmrtelné dílo, presidentů Masaryka a Beneše. Nebylo zapomenuto ani geo-politické možnosti polohy Československé republiky, ani zásluh našich bojovníků o svobodu z obou světových válek, ani hnutí Sokolského, strážce to národního uvědomění a záruky svobody naší vlasti. Bylo vyzdvíženo nezníčitelné přátelství francouzsko-české, scelené na všech velkých světových bojištích a o vzniku československé menšiny v Maroku a o jejím velkém přínosu k hospodářskému zvelebení Maroka. Jménem menšiny naši zástupci ujistili slavnostně všechnu marockou veřejnost o našem odhodlání žít v této zemi vždy v naprostém respektu zdejších zákonů a tradic a pracovati za všech okolností v naprostém respektu jejich zákonů a tradic a pracovati za všech okolností loyálně a poctivě k zvýšení blahobytu marockého státu. Ku konci rozlétla se do světa slavnostní přísaha věrnosti svobodné vlasti, kterou budeme milovati až do posledního dechu. Po provolání slávy Československu, Maroku a Francii naše československé hymny, zakončily toto pamětihodné vysílání.

Kromě výše uvedených řečníků činně účinkovali autoři bří. Hub a Fink, sestra Ulanová-Zambžická, br. Bořek Knobloch a pěvecký sbor TJS v Casa blance. V Oběžníku otiskujeme text obou básní, přednesených do rozhlasu u této příležitosti br. B. Knoblochem. Rovněž u řimný dík b. M. Koukalovi. Výbor TJS děkuje všem, kdož se přičinili o zdárný průběh tohoto vysílání, jakož i pp. Copeau a Lestage z Radio Rabat a p. Delage, řediteli Radio-Casablanca. Obzvláště upřímný dík patří pp. J. Pejskarovi a V. Nelhybloví z Radia Free Europe z Mnichova, bez jejichž materiální pomoci by vysílání nemělo tu oduševnělou úroveň.

0 3000 1000 1000 1000

0000 1000 1000

000000

S p o r t o v n í h l í d k a .

Československo.

V minulém Sokolském oběžníku jsme položili otázku: co je příčinou úpadku Čsl. sportu:

- 1./ Ideologicky, naši sportovní povaze komunistický sportovní systém nevyhovuje,
- 2./ Naši sportovci byli vždy vychovávaní rozhodovati svobodně a samostatně,
- 3./ Morálka a smysl pro komunistickou povinnost schází,
- 4./ Státní amaterismus - naši sportovci k tomuto diktovanému amaterismu nemají velkou důvěru,
- 5./ Je-li Tvým zaměstnáním sport, chceš být i řádně odměněn / zaplacen / místo toho udělují se různé čestné diplomy, odznaky a vyznamenání na př.:, " Zasloužilý mistr sportu ".

Řekněme si otevřeně, že poslední bod je nejvýznamnějším důvodem proč Čsl. komunistický sport je v úpadku. Porovnáme-li Čsl. sportovce se sportovcem ze západu, na první pohled ihned zjistíme, že náš dělá dojem ustrašeného, nespělého, nejistého ve vystupování a hlavně pak nevkusně a špatně oblečen. Při zájezdech do ciziny vše vidí a plně si uvědomují rozdíl mezi nimi a západním sportovcem, ať již po stránce politické, hospodářské, kulturní, morální a i sportovní.

Pokud Čsl. komunističtí sportovní činitelé se budou držeti starého způsobu - / diplomů, odznaků či titulů / Čsl. sport bude upadat čím dále, tím více.

Vzpomínám na poslední fotbalové mistr. světa ve Švýcarsku, kde několik hráčů mě prohlásilo:

Až budou platit - budem hrát.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

V Í T Ě Ž E ...

Kopaná.

- Maroko: Jos. Kula / Rojny Prostějov / hrál za ligový Měknés. Sportovní činnost zanechal z existenčních důvodů.
- Francie: Pepa Humpál / Bába Zlín / z ligového Strasbourgů ~~xxxx~~ odešel jako trenér do Béziers.
- Jules Rimet mrtev. Zakladatel mistr. světa v kopané, čestný předseda mezinárodního fotbalového svazu.
- Španělsko: Ferda Daučík / S/K/Slavia / je trenérem Atl. Bilbao. Atletico Bilbao vede tabulku Španělské ligy.

ooooooooo

ooooo

Maďarsko: Honved / býv. Újpest / opustil Maďarsko a je na fotbalovém zájezdu v Záp. Evropě. Návrat do Budapešti nepravděpodobný.

Francie: Francie : Maďarsko 0 : 2
Francie : Rusko 2 : 1

ČSR: ČSR B : Francie B 1 : 1

Auto - Moto.

Guatemala: Fr. Juhan se stal automobilovým závodníkem. Má 3 letý kontrakt pro Jižní Ameriku, který uzavřel s Německou fy.

Itálie: Juan Manuel Fangio, nejlepší světový automobilový závodník zustane v sezoně 1956-1957 u fy. Ferrari.

Atletika.

USA: Standa Vlašinský / S.K. Slavia / býv. mistr na krátké tratě, odjel ze Švýcarska do USA.

USA: Ing. J. Svoboda / S.K. Slavia / býv. vedoucí Slavia je v Californii.

Finsko: Další světový record kosun. Zátopka v zapomenutí. Fin Viskari vytvořil v běhu na 30 km nový světový čas 1 h 35' 35" X 6.

Košíková.

Maroko: Jarda Vojáček / Sokol Brno I. / je číným hráčem lig. klubu RUC.

Australie: Benáček / A.C. Sparta / odjel z Nového Zélandu do Sydney

O D V Š E H O T R O Š K U .

Australie: Býv. Čsl. sportovní rozhlasový reportér Mašlonka je v Australii. Zanechal úplně sportovní činnost.

Německo: Popa Maleček je hokejovým trenérem v Záp. Německu.

Holansko a Španělsko odmítlo účast na Olympijských hrách. Jako důvod uvádí účast Ruských atletů.

Dánsko a Norsko uvažuje též o eventuelním odřeknutí.

Footballové svazy Západního Německa, Belgie, Holanska zaslaly Ruské fotbalové federaci depeši z následujícím obsahem:

Pokládáme za nedůstojné, by fotbalové mužstvo Rudé armády podniklo zájezd do našich zemí.

USA: Američan Leonou King vyrovnal světový record na 100 m časem 10 " 1.

Owensův světový record skok na dálku /1936- 8m 13 / je ohrožen Američanem Gregory Bellem / 8m 89 /

Finsko: Fin Saarikovski dosáhl senzační hod oštěpem 99m 52. Record nebyl uznán, neboť byl dosáhnut Španělským otáčivým stylem, který je mezinárodním svazem zakázán.
Karel Hrdlička

Proč se báti ?

V národě je síla, ano, ale jen v takovém případě, kdy celý národ je pevně semknutý v jeden šik. Někdy si každý z nás jistě položí otázku, zda tato věta je ještě pravdivá po všech těch událostech, který náš národ prodělal a tím čím vším prošel. Zamyslíme-li se trochu nad sebou samým a nad celým Čsl. emigračním celkem, zjistíme, že nám ještě mnoho schází, abychom mohli říci, že v národě je síla i když jsme všichni utekli před násilím, nsvobodou tam, kde je rovnost, volnost, bratrství a možnost pak pokračovati v boji proti světovému komunismu. Každý z nás, ať již je v kterékoli části svobodného světa má plnou možnost přispěti ať již tím sebemenším, by konečný náš boj došel svého cíle a né mlčky a bez zájmu přihlížeti, býti ve vyčkávání a co na víc, seděti snad na dvou židlích. Dnešní doba potřebuje opravdových Čechoslováků-Sokolů, kteří svým chováním, vystupováním a činy dokáží, že patří do té velké rodiny Tyrše, Fügnera a jejich pokračovatelů a zároveň ukáží celému svobodnému světu, že jsme hodni toho oč usilujeme, zač bojujeme i když zatím je to jen boj morální.

Ti Čechoslováci, kteří říkají: mělo by se udělati to neb ono, či já jsem svoji osobu již plně zapojil do boje / jakého /, můj postoj ke komunismu je nesmlouvavý, pro Československou či Sokolskou věc jsem toho již udělal hodně, ať dělá nyní ten druhý, to jsou lidé, kteří necítí Československy a v případě potřeby ustúpí do pozadí a budou nečině čekat. Různé jejich vytačky a omluvy nejsou pádným důvodem, ale hlavní příčina je v tom, že mají strach, ano oni se bojí a stydí projevit svůj osobní názor svobodným způsobem pře širší veřejností; možná že by ně to mohlo ublížiti, člověk nikdy neví, ať to udělají druzí a až to bude hotové, vždyť já jsem přeci někdo.

Bratři a sestry, slibme si do budoucna, že jeden za všechny a všichni za jednoho půjdeme beze štůdu a nebojácně za naší věcí, že budeme nezištně, poctivě a bratrsky pracovati, by věc pravdy zvítězila a naše vlast se zbavila Rudých tyranů a aby to naše v Národě je síla zase se stalo pravdou.

Přísahojme si dnes, v tak vážné době -
/Ruské hordy tak barbarským způsobem se snaží rozdrtit Maďarskou protikomunistickou revolucí, kde tisíce hrdinů položilo životy za to, co jim bylo nejdražší - Svoboda -, to né strach a hanba, ale pevné odhodlání je vedlo k tomuto hrdinskému činu./

- že dáme stranou ustrašenost a to stálé schovávání se za druhé a ukažme každý z nás, že jsme hodni býti Čechoslováky - Sokoli.

Karel Hrdlička.

ooooooooooooooooooooo
ooooooooooooooooooooo
oooooooooooo

V Casablanca dne 28. října 1956,

u příležitosti oslav našeho Národního Svátku, recitoval br. B. Knobloch.

Dnes ještě nenapsáno v Božím soudu,
že my jsme ze všech národ jediný,
jenž zrozen k otroctví, jež dějiny
jak zavadlý list po výrném snesou proudu.

Chceme chléb svůj jísti v míru, bez zármutku,
ne slzou slaný, jako ho žebrák jídá-
chceme, aby byl celý, kurka, strída
jak vyrost na lanu i v chudých plátka.

Chceme vstávat, lehat v radosti i smutku,
hlídání bohem, jenž všechno hlídá
a odpovídat, muž jak odpovída-
jen svému svědomí ze všech svých skutků.

Chceme myslit vlastní hlavou volně, směle,
jak vlastní rukou, pracujeme denně
a vlastní srdcem cítit nezkroceně,
chceme rovni rovným mluvit s celým světem
práv cizích nebrat, ale svá mít celé.
Ne, konec není! Byť to st krát znělo
z úst vítězových, konec ještě není-
porážkou skončil jeden zápas denní,
leč ~~xxx~~ ha věky se slunce nazatmělo.

I vyjde zas a v prach sražené čelo
ten setře prach a krví potřísnění
se muži zvednou v nová zápolení,
než duši neabil, kdo zabil, tělo.

A byť i šiky unavené, v boji
tu ležely jak trupy v omráčení,
stráž osamělá tady ještě stojí,
slyš teď, jak volá z plné volné hrudi:
"Když jeden věří, ještě konec není"
A viz jak širé zastupy se budí----
Jdou proti přesile a všemi opuštění
v ulicích zmírají své nastavující hrudi.
V čem spočívá ta odvaha a síla?
Toť touha po S V O B O D Ě!
O POZNANI - jsme na Vás tolik, tolik hrdi.

Od BUDAPESTU, již krví zbrocené
prapory svobody vlají
a kdyby hrom a peklo postavili v cestu,
pak Perun sám, ty rány blesků zhojí.
Krvavé červánky jim osvícuji hlavy,
těm lidem z ulice jež pouhým klackem,
rozbíjejí děla.
To jsou TI BOŽÍ BOJOVNÍCI
To jsou TI BOŽÍ MUČEDNÍCI
před kterými se horda vrahů chvěla.

Jan Neruda:

L Á S K A -

Srdce to lidské - ač bože,
přebože, za zlobu může snad,
za lásku nemůže!

Že prý jsi, národe, božím tom na světě
jako to bodláčí, v cestě jež zakvete,
jako to děťátko, které se z chudiny
zrodilo za těžké, neblahé hodiny.
Takému dítěti, nouze jež kolíbá,
každý se ve světě z daleka vyhýbá
a kdo se přiblíží, blíží se v pohaně:
"Kéž si se zalklo již, proklaté cikáně!"

Ej, co ty řeči, co všechny ty klevety,
letím Ti, miláčku národe, vustraty,
jako ta divčice, lidská ta pěnice,
milenci letí vstříc v homoucí písničce.
Hládám Ti ruce, byť hadi v nich šlehali,
hledím Ti v oči, byť světu se rouhaly.
Rty moje na Tvojích hladově ulpějí,
byť jsi měl po retech jedových krůpějí,
Rámě mé toužebně hrdo Tvé ovijí,
byť Ti zlá choroba visela na šiji.

Nejsi však, nejsi, jak lidé Tě dělají,
ruce a šíje Tvá sněžně se belají,
Nejsi, jak říkají, zvětrilý v chudobě,
na prsou matky své slýchal jsem o Tobě,
tlouklo tak měkounce srdce to mateří,
ptačí jak srděčko ustlané do peří.
Nejsi jak říkají, zlobilý v porobě,
v očích své matičky čítal jsem o Tobě:
povídka dojemná o zltém člověku,
jehož Bůh zachovej od věků do věků.

Koho bych miloval širém tom na světě?
Srdce je vždycky ač srdcem jen dítěte-
do stáří, do skonu volá si po matce.
Přežil jsem matku svou, žiju jen památce.
Přežil jsem lásku svou, měl ji tak na krátce-
všechno jsem oplakal, zase se osvěžil -
Tebe bych, národe, bych bych nepřezil.

Tato báseň byla recitována ve vysílání radio Casablanca-Rabat

u příležitosti 28. října 1956

Zprávy z jednoty.

V neděli dne 28. října vysílaly marocké stanice Casablanca a Rabat, slavnostní rozhlasové pásmo naší jednoty ku příležitosti našeho národního svátku.

V neděli 11. listopadu zúčastnili se naši bratři a sestry slavnostní mše svaté, která byla sloužena v katedrále "Sacré coeur" za maďarské hrdiny, padlé v boji za svobodu.

Francouzský páter DELATTRE, se stal členem Sokola. Přislíbil též, že bude sloužit i půlnoční mši svatou na které budou zpívány české koledy.

Na schůzi výboru Sokola konané dne 6. listopadu byl kooptován za člena výboru br. KOUKAL Miroslav.

Podle zprávy br. Weiraucha z vídeňské župy sokolské, bude v brzké době dohotoven náš sokolský prapor. Bude to první sokolský prapor v Africe. V důsledku toho připravuje naše jednota sokolskou akademii s bohatým kulturním programem, na které bude tento prapor rozvinut.

Bude uspořádána mikulášská zábava s tancem, nadílkou a programem

Zprávy sportovní.

V poslední výborové schůzi bylo rozhodnuto založití volleyballový odbor. Vedením tohoto odboru byl pověřen br. náčelník Zambžický. S trainingem bude započato v nejbližší době, pravděpodobně na hřišti A.S.L.F.. Žádáme všechny hráče a ty jež mají o tento sport zájem, aby se přihlásili u br. Zambžického nebo br. Peroutky. Tel. 648 38.

Ping-pong: V letošním roce nastalo několik závažných změn v ping-pongovém vedení. "La Ligue marocaine du tennis de table", byla nahrazena "Ligue Royale". Mimo této byla založena "La Ligue sportive populaire", jejíž vedení a hrací řád je totožný s dřívějším. Naše mužstva byla přihlášena do obou těchto ústředí. Vítěz soutěže pořádané ligou královskou se stane oficiálním mistrem Moroca, zatím co vítěz mistrovství pořádaného druhým ústředím bude vyslán na mistrovství Francie. V tomto týdnu zahájí naše první a druhé mužstvo letošní, sezonu mistrovskými zápasy ve třídách "Excelence" a "Honneur", proti mužstvům U.S.M.S. v místnosti kavárny "La Concorde". Mistrovská utkání v "Ligue Royale" započnou v nejbližší době.